

ثلاثة الأصول وأدلتها (للحرمين (والجمعية

Tři základy a jejich důkazy

Tři základy a jejich důkazy

Šejch Muhammad at-Tamímí (ať se nad ním Bůh smiluje)

Tři základy a jejich důkazy

Šejch Muhammad at-Tamímí (ať se nad ním Bůh smiluje)

Ve jménu Boha Milosrdného, Slitovného

Věz – ať se nad tebou Bůh smiluje – že je naší povinností naučit se čtyři věci:

První: Vědění, a to je poznání Boha, Jeho Proroka a islámského náboženství na základě důkazů.

Druhá: Jednání podle tohoto vědění.

Třetí: Výzva k němu.

Čtvrtá: Trpělivost s příkořím na této cestě.

Důkazem tohoto jsou slova Všemohoucího: Ve jménu Boha Milosrdného, Slitovného

﴿وَالْعَصْرِ 1 إِنَّ الْإِنْسَانَ لَفِي خُسْرٍ 2 إِلَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتَوَّصَوْا بِالْحَقِّ وَتَوَّصَوْا بِالصَّبْرِ 3﴾

{Při osudu (1)}

věru že člověk spěje v záhubu! (2)

Kromě těch, kdož uvěřili a zbožné skutky konali a vzájemně se k pravdě a neochvějnosti nabádali. (3)} [Osud: 1-3].

Aš-Šáfi'í (ať se nad ním Bůh smiluje) řekl: „Kdyby Bůh neseslal svému stvoření žádný jiný důkaz než tuto súru, postačila by jim.”

A al-Bucháří (ať se nad ním Bůh smiluje) řekl: „Kapitola: Vědění je před slovem a činem. Důkazem jsou slova Všemohoucího: {Věz, že není božstva kromě Boha, a pros za odpuštění pro hřích svůj...} [Muhammad:19]. A začal zde s věděním“ před slovem a činem.”

Věz - necht' se nad tebou Bůh smiluje - že je povinností každého muslima i muslimky naučit se tyto tři věci a jednat podle nich:

První: že Bůh nás stvořil, zaopatřil a nenechal nás bez vedení, ale vyslal k nám Posla. A kdo ho poslechne, vstoupí do ráje, a kdo ho neposlechne, vstoupí do ohně.

Důkazem jsou slova Všemohoucího:

﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَهِيدًا عَلَيْهِمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا ۖ فَعَصَىٰ فِرْعَوْنَ الرَّسُولَ فَأَخَذْنَاهُ أَخْذًا وَبِيلًا﴾ (16)

{A věru jsme k vám vyslali posla svědčícího proti vám, podobně jako jsme vyslali posla k

Faraónovi předtím, (15)

však Faraón neuposlechl posla tohoto; i uchvátili jsme jej uchvácením prudkým. (16)} [Zahalený: 15-16].

Druhá: že Bůh není spokojen s tím, aby k Němu byl někdo přidružován v Jeho uctívání, ať už je to blízký anděl nebo poslaný prorok, a důkazem jsou slova Všemohoucího:

﴿وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾ (18)

{A že modlitebny jen Bohu patří; nevzývejte v nich tedy spolu s Bohem nikoho! (18)} [Džinové: 18].

Třetí: že tomu, kdo poslouchá Posla a uctívá pouze jediného Boha, není dovoleno milovat toho, kdo se protiví Bohu a Jeho Poslu, i kdyby to byl nejbližší příbuzný.

Důkazem jsou slova Všemohoucího:

﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَشِيرَتَهُمْ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ أُولَٰئِكَ حِزْبُ اللَّهِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ (22)

{Nenalezneš žádné lidi, věřící v Boha a v den poslední, přátelit se s těmi, kdož se protiví Bohu a poslu Jeho, byť to byli otcové jejich či synové jejich anebo bratři jejich či rod jejich. Do srdcí těchto vepsal Bůh víru a podpořil je duchem od Něho pocházejícím. A uvede je do zahrad, pod nimiž řeky tekou a v nichž nesmrtelní budou. Bůh našel v nich zalíbení a oni našli zalíbení v Něm - a tito tvoří stranu Boží! A což nebudou ti, kdož ke straně Boží patří, blažení? (22)} [Hádka: 22].

Věz - a necht' tě Bůh vede ke Své poslušnosti - že hanířija - náboženství Abrahamovo (mír s ním) - je uctívat Boha jediného a upřímně Mu zasvětit svou víru. A toto Bůh přikázal všem lidem a proto je stvořil, jak pravil Všemohoucí:

﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (56)

{A džiny a lidi jsem jedině proto stvořil, aby Mne uctívali. (56)} [Běžící: 56], A význam „uctívají Mne“ je: „vyznávají mou jedinnost.“

A největší, co Bůh nařídil, je tawhíd, a to je uctívání pouze jediného Boha.

A největší, co zakázal, je přidružování, a to je vzývání někoho jiného spolu s Ním.

Důkazem jsou slova Všemohoucího:

{وَأَعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا...}

{Uctívejte Boha a nepřidružujte k Němu nic!... } [Ženy: 36].

A když budeš tázán: Jaké jsou tři základy, které jsou pro člověka povinné, aby je znal?

Tak řekni: Aby služebník znal svého Pána, své náboženství a svého proroka Muhammada (ať mu Bůh žehná a dá mír).

[První základ]

A budeš-li tázán: „Kdo je tvůj Pán?“

Řekni: Mým Pánem je Bůh, který mi vládne a který Svou laskavostí vládne celému světu. On je ten, koho uctívám, a neuctívám nikoho jiného kromě Něj. A důkazem jsou slova Všemohoucího:

{الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ 2}

{Všechna chvála patří Bohu, Pánu všech světů (2)} [Súra Otevíratelka: 2]. A vše kromě Boha je považováno za svět a já jsem jedním z tohoto světa.

A bude-li ti řečeno: „Podle čeho jsi poznal svého Pána?“

Řekni: Podle Jeho znamení a Jeho stvoření.

A k Jeho znamením patří noc a den, slunce a měsíc.

A mezi Jeho stvoření patří sedm nebes a vše, co je v nich, sedm zemí a vše, co je v nich, a vše, co je mezi nimi.

Důkazem jsou slova Všemohoucího:

﴿وَمِنْ آيَاتِهِ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ لَا تَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَلَا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَهُنَّ إِن كُنتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ﴾ (37)

{Ke znamením Jeho patří noc i den, slunce i měsíc, však neklaňte se ani slunci, ani měsíci, nýbrž padejte na tvář svou před Bohem, jenž obojí stvořil, jestliže Jej uctíváte. (37)} [Byli učiněny srozumitelnými: 37].

a slova Všemohoucího:

﴿إِنَّ رَبَّكُمُ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ يُغْشِي اللَّيْلَ النَّهَارَ يَطْلُبُهُ حَثِيثًا وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ مُسَخَّرَاتٌ بِأَمْرِهِ ۗ أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ ۗ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ (54)

{Pánem vaším je vskutku Bůh, jenž stvořil nebesa i zemi v šesti dnech a potom se usadil na trůně Svém. On pokrývá nocí den, který se bez přestání žene za ní, zatímco slunce, měsíc a hvězdy jsou rozkazu Jeho podrobeny. Což Jemu nenáleží stvoření a rozkazování? Požehnán buď Bůh, Pán lidstva veškerého! (54)} [Rozpoznání: 54].

Pán je ten, kdo je uctíván; důkazem jsou slova Všemohoucího:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ 21 الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ فِرَاشًا وَالسَّمَاءَ بِنَاءً وَأَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَرَاتِ رِزْقًا لَكُمْ فَلَا تَجْعَلُوا لِلَّهِ أَنْدَادًا وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ 22﴾

{Lidé, uctívejte Pána svého, jenž stvořil vás i ty, kdož před vámi byli, abyste se Boha báli, (21)}

jenž pro vás učinil zemi lůžkem a nebesa kupolí a jenž seslal z nebe vodu a dal pomocí jí vyrůst plodům pro obživu vaši. Nedávejte Bohu rovných, vždyť dobře to víte! (22)} [Kráva: 21-22].

Ibn Kathír (ať se nad ním Bůh smiluje) řekl: „Stvořitel těchto věcí je jediný, kdo si zaslouží být uctíván.”

A druhy uctívání, které Bůh nařídil, jako je islám, víra (ímán) a zbožnost (ihsán), a pod ně patří: prosby, strach, doufání, spoléhání se na Boha, touha, strach, pokora, bázeň, pokání k Bohu, hledání pomoci, hledání ochrany, žádání o pomoc, porážka (obětování) zvířat, sliby Bohu a další druhy uctívání, které Bůh nařídil. Všechny tyto jsou pouze pro Boha Všemohoucího. Důkazem jsou slova Všemohoucího:

﴿وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا 18﴾

{A modlitebny patří jen Bohu; nevzývejte v nich tedy spolu s Bohem nikoho! (18)} [Džinové: 18].

Kdokoli tedy činí cokoli z toho pro někoho jiného než Boha, je považován za modloslužebníka a nevěřícího. Důkazem jsou slova Všemohoucího:

﴿وَمَنْ يَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا بُرْهَانَ لَهُ بِهِ فَإِنَّمَا حِسَابُهُ عِنْدَ رَبِّهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ
الْكَافِرُونَ﴾ (117)

{A kdo vzývá vedle Boha ještě božstvo jiné, o němž důkazu nemá, ten Pánu svému z toho musí vydat počet. A věru nevěřící nebudou blažení! (117)} [Věřící: 117].

A v hadíthu je:

"الدُّعَاءُ مُخُّ الْعِبَادَةِ".

„Prosby (dua) jsou mozkiem uctívání.”

Důkazem jsou slova Všemohoucího:

﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ
جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ﴾ (60)

{I pravil Pán váš: „Vzývejte Mne a Já vás vyslyším! Ti, kdo se pyšně povyšují nad uctívání, ti věru vejdou do pekla, kde budou ponížení.“ (60)} [Odpouštějící: 60].

Důkazem pro strach jsou slova Všemohoucího:

﴿...فَلَا تَخَافُوهُمْ وَخَافُوا مِنِّي إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾

{Proto se jich nebojte, nýbrž bojte se Mne, jste-li věřícími.} [Rod ‘Imránův: 175].

Důkazem pro doufání v Boha jsou slova Všemohoucího:

﴿...فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا﴾

{A kdo doufá v setkání s Pánem svým, ať zbožné skutky koná a necht’ v uctívání nepřidružuje nikoho k Pánu svému!} [Jeskně: 110].

Důkazem pro spoléhání se na Boha jsou slova Všemohoucího:

﴿...وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾

{...A na Bohu se spoléhejte, jste-li věřící!}
[Prostřený stůl: 23], a Jeho slova:

﴿...وَمَنْ يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ...﴾

{...A tomu, kdo spoléhá se na Bohu, tomu On postačí...} [Rozvod: 3].

Důkazem pro touhu, strach a pokoru jsou slova Všemohoucího:

﴿...إِنَّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي الْخَيْرَاتِ وَيَدْعُونَنَا رَغَبًا وَرَهَبًا وَكَانُوا لَنَا خُشِعِينَ﴾

{...A všichni ti se předstihovali v dobročinném konání a modlili se k Nám z touhy a úcty a byli vůči Nám pokorní.} [Proroci: 90].

Důkazem pro bázeň jsou slova Všemohoucího:

﴿...فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنَا...﴾

{...Proto se jich nebojte a bojte se Mne...}
[Prostřený stůl: 3].

Důkazem pro pokání jsou slova Všemohoucího:

﴿وَأَنِيبُوا إِلَى رَبِّكُمْ وَأَسْلُمُوا لَهُ...﴾

{A obraťte se kajícně k Pánu svému a buďte Mu odevzdáni...} [Skupiny: 54].

Důkazem pro hledání pomoci jsou slova Všemohoucího:

﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾

{Jen Tebe uctíváme a jen Tebe o pomoc žádáme.
(5)} [Otevíratelka: 5], A v hadíthu je:

"إِذَا اسْتَعْنَتْ فَاسْتَعِنْ بِاللَّهِ."

„Pokud hledáš pomoc, hledej pomoc jen u Boha.“

Důkazem pro hledání ochrany jsou slova Všemohoucího:

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ 1﴾

{Rci: „Utíkám se v ochranu Pána záře jitřní (1)}
[Záře jitřní: 1] a

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ 1﴾

{Rci: „Utíkám se v ochranu Pána lidí (1)} [Lidé: 1].

Důkazem pro žádání o pomoc jsou slova Všemohoucího:

﴿إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ...﴾

{A hle, obrátili jste se o pomoc k Pánu Svému a On vyslyšel vás...} [Kořist: 9].

Důkazem pro obětování zvířat jsou slova Všemohoucího:

﴿قُلْ إِنَّ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ 162 لَا شَرِيكَ لَهُ...﴾

{Rci: „Věru modlitba má, obřady mé, život můj i smrt má náleží Bohu, Pánu lidstva veškerého, (162)

jenž společníka nemá žádného...} [Dobytek: 162-163], a ze Sunny:

”لَعَنَ اللَّهُ مَنْ ذَبَحَ لِغَيْرِ اللَّهِ.”

„Bůh proklel toho, kdo obětoval někomu jinému než Bohu.”

A důkazem pro slib jsou slova Všemohoucího:

﴿يُوفُونَ بِالْأَدْرِ وَيَخَافُونَ يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا 7﴾

{A oni důsledně své přísliby plnili a obávali se dne, jehož zlo se rozletí široce (7)} [Člověk: 7].

[Druhý základ]

Poznání náboženství islámu na základě důkazů, a to je: odevzdání se Bohu vyznáváním Jeho jedinství, podřízení se poslušností vůči Němu a odmítání přidružování k Bohu a těch, kteří to dělají.

A jsou to tři stupně: islám, víra (ímán) a zbožnost (ihsán).

A každý stupeň má své pilíře.

Pilířů islámu je pět: vyznání, že není boha kromě Boha a Muhammad je Posel Boží, dodržování modlitby, dávání povinné almužny (zakát), půst v měsíci ramadánu a pout' ke Ka'abě.

Důkazem pro vyznání víry jsou slova Všemohoucího:

﴿شَهِدَ اللَّهُ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَالْمَلَائِكَةُ وَأُولُوا الْعِلْمِ قَائِمًا بِالْقِسْطِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (18)

{Bůh sám svědčí, že není božstva kromě Něho; a dosvědčují to i andělé a ti, jimž dáno bylo vědění. On stará se o spravedlnost - a není božstva kromě Něho, mocného, moudrého. (18)} [Rod 'Imránův: 18].

A myslí se tím, že jediný pravý, kdo si zaslouží uctívání, je Bůh.

„Lá iláha“ (Není boha) znamená odmítnutí všeho, co je uctíváno místo Boha.

„illa lláh“ (kromě Boha) potvrzuje uctívání jediného Boha.

Nemá žádného společníka ve Svém uctívání, stejně jako nemá žádného společníka ve Svém vládnutí.

A výkladem, který to objasňuje, jsou slova Všemohoucího:

﴿وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ 26 إِلَّا الَّذِي فَطَرَنِي..﴾

{A hle, pravil Abraham otci svému a lidu svému: „Zříkám se toho, co uctíváte, (26)

kromě toho, jenž stvořil mě...} [Zlaté ozdoby: 26: 27], a slova Všemohoucího:

﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ 64﴾

{Rci: „Vlastníci Písma! Pojd'te ke slovu rovnému pro nás i pro vás a shodněme se, že nebudeme sloužit nikomu leč Bohu a nebudeme k Němu nic přidružovat a že si nebude brát jeden druhého za Pána místo Boha!“ Obrátí-li se však zády, pak jim řekněte: „Dosvědčte, že my jsme do vůle Boží odevzdáni!“ (64)} [Rod 'Imránův: 64].

A důkazem pro vyznání, že Muhammad je Posel Boží, jsou slova Všemohoucího:

﴿لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ رَءُوفٌ رَّحِيمٌ 128﴾

{A nyní přišel k vám již posel z vašich řad vzešlý a tíží jej, že špatného se dopouštíte, neboť mu záleží na vašem dobru. A vůči věřícím je shovívavý, slitovný. (128)} [Pokání: 128].

Vyznání, že Muhammad je Posel Boží, znamená poslouchat ho v tom, co nařídil, věřit tomu, co řekl, vyvarovat se toho, co zakázal a varoval před tím, a uctívat Boha jen tím, s čím přišel.

Důkazem pro modlitbu, povinnou almužnu (zakát) a výklad tawhídu jsou slova Všemohoucího:

﴿وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا
الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ﴾ (5)

{A přitom jim bylo pouze poručeno, aby uctívali Boha, zasvěcující mu upřímně svou víru jako hanífové, aby dodržovali modlitbu a dávali almužnu - a toto je náboženství neměnné. (5)} [Jasný důkaz: 5].

Důkazem pro půst jsou slova Všemohoucího:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الصِّيَامُ كَمَا كُتِبَ عَلَى الَّذِينَ مِن قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ﴾ (183)

{Vy, kteří jste uvěřili, předepsán vám jest půst, tak jako byl již předepsán těm, kdož před vámi byli, abyste byli bohabojní! (183)} [Kráva: 183].

Důkazem pro velkou pouť jsou slova Všemohoucího:

﴿وَلِلَّهِ عَلَى النَّاسِ حِجُّ الْبَيْتِ مَنِ اسْتَطَاعَ إِلَيْهِ سَبِيلًا وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ
الْعَالَمِينَ﴾ (97)

{A Bůh uložil lidem pouť k chrámu tomuto pro toho, kdo k němu cestu může vykonat. Však ten, kdo nevěří... vždyť Bůh věru je soběstačný a obejde se bez lidstva veškerého. (97)} [Rod 'Imránův: 97].

Druhý stupeň: víra (ímán), a ta má přes sedmdesát odvětví; nejvyšší z nich jsou slova: „Není boha kromě Boha“ a nejnižší z nich je odstraňování překážek z cesty. A stydlivost je jedním odvětvím víry.

A pilířů víry je šest: věřit v Boha, Jeho anděly, knihy, posly, soudný den a osud, ať je dobrý nebo špatný.

Důkazem pro těchto šest pilířů jsou slova Všemohoucího:

﴿لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وَجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ...﴾

{Zbožnost nespočívá v tom, že obracíte tváře své směrem k východu či západu, nýbrž zbožný je ten, kdo uvěřil v Boha, v den soudný, v anděly, Písmo a proroky...} [Kráva: 177].

Důkazem pro osud jsou slova Všemohoucího:

﴿إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَلَقْنَاهُ بِقَدَرٍ 49﴾

{A každou věc jsme vskutku v určených rozměrech stvořili (49)} [Měsíc: 49].

Třetí stupeň: zbožnost (ihsán) – ta má jen jeden pilíř a je jím, abys uctíval Boha, jako bys Ho viděl, a i když Ho nevidíš, On vidí tebe.

Důkazem jsou slova Všemohoucího:

﴿إِنَّ اللَّهَ مَعَ الَّذِينَ اتَّقَوْا وَالَّذِينَ هُمْ مُحْسِنُونَ 128﴾

{Věru, Bůh je s bohabojnými a s těmi, kdož dobro konají. (128)} [Včely: 128].

A slova Všemohoucího:

﴿وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ 217 الَّذِي يَرْلَاكَ حِينَ تَقُومُ 218 وَتَقْلَبُ فِي السُّجُودِ 219﴾

{A na mocného a slitovného se spolehni, (217)
který tě vidí, když k modlitbě se zvedáš (218)
a jak mezi klanícími se chováš,(219)} [Básníci:
217-219].

A slova Všemohoucího:

﴿وَمَا تَكُونُ فِي شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْ قُرْآنٍ وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَيْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِيضُونَ فِيهِ...﴾

{A at' v jakémkoliv budeš postavení a at' cokoliv budeš z Koránu čísti a at' cokoliv budete z činů dělat, My svědky vašimi budeme, když to budete podnikat...} [Jonáš: 61] až do konce verše.

A důkazem ze sunny je známý hadíth o Gabrielovi, kdy 'Umar (at' je s ním Bůh spokojen) vyprávěl:

"بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ ذَاتَ يَوْمٍ، إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ، شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ، شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ، لَا يُرَى عَلَيْهِ أَثَرُ السَّفَرِ، وَلَا يَعْرِفُهُ مِنَّا أَحَدٌ، حَتَّى جَلَسَ إِلَى النَّبِيِّ ﷺ فَأَسْنَدَ رُكْبَتَيْهِ إِلَى رُكْبَتَيْهِ، وَوَضَعَ كَفَّيْهِ عَلَى فَخْذَيْهِ، وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ!

„Jednou jsme byli u Posla Božího (at' mu Bůh žehná a dá mír), když se objevil muž ve velmi bílém oblečení a s velice černými vlasy. Nebyla na něm znát žádná únava z cesty, a přitom ho nikdo z nás neznal. Sedl si k Prorokovi (at' mu Bůh žehná a dá mír), opřel svoje kolena o jeho, položil mu ruce na stehna a řekl: „Muhammade!

أَخْبَرَنِي عَنِ الْإِسْلَامِ؟

Řekni mi o islámu.“

فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: الْإِسْلَامُ: أَنْ تَشْهَدَ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ، وَتُقِيمَ الصَّلَاةَ، وَتُؤْتِيَ الزَّكَاةَ، وَتَصُومَ رَمَضَانَ، وَتُحَجَّ النَّبْتَ إِنْ اسْتَطَعْتَ إِلَيْهِ سَبِيلًا، قَالَ: صَدَقْتَ - فَعَجَبْنَا لَهُ، يَسْأَلُهُ وَيُصَدِّقُهُ -.

Posel Boží odpověděl: „Islám je, že vyznáváš, že není boha kromě Boha a Muhammad je Posel Boží, dodržíš modlitbu, dáváš almužnu, postíš se v měsíci ramadánu a vykonáš pouť, pokud jsi toho schopný.“ Muž řekl: „Máš pravdu,“ čemuž jsme se podivili, že se ptá a pak říká, že má pravdu.

قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِيمَانِ؟

Řekl: „Řekni mi o víře.“

قَالَ: أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ، قَالَ: صَدَقْتَ.

Odpověděl: „Abys věřil v Boha, Jeho anděly, knihy, posly a soudný den a abys věřil v osud, ať je dobrý nebo špatný.“ On řekl: „Mluvil jsi pravdu.“

قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ الْإِحْسَانِ؟

Řekl: „Pověz mi tedy o pravé zbožnosti (ihsán).“

قَالَ: أَنْ تَعْبُدَ اللَّهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ، فَإِنْ لَمْ تَكُنْ تَرَاهُ فَإِنَّهُ يَرَاكَ.

Pravil: „Abys uctíval Boha, jako bys Ho viděl, a i když Ho nevidíš, On vidí tebe.“

قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنِ السَّاعَةِ؟

A on řekl: „Pověz mi tedy o Hodině.“

قَالَ: مَا الْمَسْئُولُ عَنْهَا بِأَعْلَمَ مِنَ السَّائِلِ.

Řekl: „Ten, kdo je tázán, o tom neví více než ten, kdo se ptá.“

قَالَ: فَأَخْبِرْنِي عَنْ أَمَارَاتِهَا؟

A on řekl: „Pověz mi tedy o jejích znameních.“

قَالَ: أَنْ تَلِدَ الْأُمَةُ رَبَّتَهَا، وَأَنَّ تَرَى الْحَفَاةَ الْعُرَاةَ الْعَالَةَ رِعَاءَ الشَّاءِ، يَتَطَاوَلُونَ فِي الْبُنْيَانِ.

Pravil: „Že otrokyně porodí svou paní a že uvidíš bosé, nahé a nuzné pastýře ovcí, jak se předhánějí ve stavbě vysokých budov.“

قَالَ: ثُمَّ انْطَلَقَ فَلَبِثْتُ مَلِيًّا، ثُمَّ قَالَ لِي: يَا عُمَرُ! أَتَدْرِي مَنْ السَّائِلُ؟ قُلْتُ: اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ، قَالَ: فَإِنَّهُ جِبْرِيلُ، أَتَأْكُمُ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ."

Poté tento muž odešel a Prorok se mě zeptal: „Umare, víš, kdo byl ten, kdo se ptal?“ Řekl jsem: „Bůh a Jeho Posel ví lépe!“ A Prorok řekl: „To byl Gabriel, přišel, aby vás naučil vaše náboženství.““

[Třetí základ]

Poznání našeho proroka Muhammada (ať mu Bůh žehná a dá mír). Je to Muhammad Ibn ‘Abdulláh Ibn ‘Abdu-l-Muttalib Ibn Hášim. Hášimovci jsou z rodu Qurajšovců a Qurajšovci jsou Arabové. A Arabové jsou potomci Ismá’íla (Izmaela), syna Abrahama, přítele Božího, mír a požehnání s ním i s naším Prorokem.

A dožil se 63 let, z nichž 40 let prožil před proroctvím a 23 let žil jako prorok a posel.

Prorokem byl učiněn slovy: “Přednášej,” a poslem byl učiněn slovy: “Ty rouchem přikrytý,” a jeho městem je Mekka.

Bůh ho poslal, aby varoval před polyteismem a vyzýval k víře v jediného Boha. Důkazem jsou slova Všemohoucího:

﴿يَا أَيُّهَا الْمَدِينُ 1 قُمْ فَأَنْذِرْ 2 وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ 3 وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ 4 وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ 5 وَلَا تَمْنُنْ تَسْتَكْثِرُ 6 وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ 7﴾

{Ty rouchem přikrytý! (1)}

Vstaň a varuj, (2)

Pána svého oslavuj, (3)

svůj oděv očišťuj, (4)

hněvu Božího se varuj, (5)

kvůli rozmnožování zisku neuštěďuj (6)

a při Pánu svém trpělivě stůj! (7)} [Rouchem přikrytý: 1-7].

Význam:

﴿قُمْ فَأَنْذِرْ﴾:

{Vstaň a varuj}: Varuje před přidružováním a vyzývá k tawhídu (monoteismu).

﴿وَرَبَّكَ فَكَبِّرْ﴾

{Pána svého oslavuj}

Tj.: veleb Ho vyznáním Jeho jednosti.

﴿وَثِيَابَكَ فَطَهِّرْ﴾

{svůj oděv očišťuj}

Tj.: očišťuj své činy od přidružování.

﴿وَالرُّجْزَ فَاهْجُرْ﴾

{hněvu Božího se varuj}

Doslova: modly zanech, protože slovo ar-rudžz v arabštině znamená modly. A jejich zanechání je jejich opuštění a zřeknutí se jich a jejich stoupenců.

Deset let vyzýval k jednosti Boží a po deseti letech vystoupal do nebe, kde mu bylo přikázáno modlit se pět (denních) modliteb. V Mekce se modlil

tři roky a poté mu byla nařízena emigrace (hidžra) do Medíny.

Emigrace (hidžra) je přesídlení ze země polyteismu do země islámu.

A emigrace ze země polyteismu do země islámu je pro tento národ povinností a je trvalá, dokud nenastane Hodina (soudný den).

Důkazem jsou slova Všemohoucího:

﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْآلَمِينَ أَنفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَسِعَةً فَتُهَاجِرُوا فِيهَا قَالُوا لَكَ مَا وَلَّيْنَاهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا 97 إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا 98﴾

{Těch, kdož sami sobě ukřivdili a kteří povolání budou anděly, se zeptají: „V jakém stavu jste

byli?“ I odvěti: „Byli jsme poníženy na zemi.“ I řeknou jim andělé: „Což nebyla země Boží dosti rozlehlá, že jste se nemohli vystěhovat?“ A obydlím těchto bude peklo, a jak hnusný je to cíl konečný! (97)

Jen utištěným mužům, ženám a dětem, kteří nemohli použít žádné lsti k vystěhování a nemohli nalézt správnou cestu (98)} [Ženy: 97-98].

A slova Všemohoucího:

﴿يُعِبَادِي الَّذِينَ ءَامَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَسِعَةٌ فَإِنِّي فَاعْبُدُونِ 56﴾

{Služebníci Moji, kteří věříte! Země Má je věru rozlehlá, uctívejte Mne tedy! (56)} [Pavouk: 56].

Al-Baghawí (ať se nad ním Bůh smiluje) řekl: „Důvod zjevení tohoto verše: týká se muslimů v

Mekce, kteří se nevystěhovali. Bůh je oslovil jménem víry."

Důkazem pro hidžru ze sunny jsou slova Proroka:

"لَا تَنْقَطِعُ الْهَجْرَةُ حَتَّى تَنْقَطِعَ التَّوْبَةُ، وَلَا تَنْقَطِعَ التَّوْبَةُ حَتَّى تَطْلُعَ الشَّمْسُ مِنْ مَغْرِبِهَا".

„Hidžra neskončí, dokud neskončí pokání, a pokání neskončí, dokud slunce nevyjde na západě.”

A když se usadil v Medíně, byly mu nařízeny i ostatní předpisy islámu – jako zakát, půst, velká pouť (hadždž), azán, džihád a přikazování vhodného a zakazování zavrženíhodného – a v tomto setrval deset let.

Prorok (ať mu Bůh žehná a dá mír) zemřel, ale jeho náboženství zůstalo, a toto je jeho náboženství, a není žádného dobra, které by svému lidu neukázal, a žádného zla, před kterým by ho nevaroval.

A dobrem, které mu ukázal, je tawhíd a vše, co Bůh miluje a v čem má zalíbení.

A zlo, před kterým ho varoval, je přidružování a vše, co Bůh nenávidí a odmítá.

Bůh ho poslal ke všem lidem a nařídil všem lidem i džinům, aby ho poslouchali; důkazem jsou slova Všemohoucího Boha:

﴿قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا...﴾

{Rci: „Lidé, já věru jsem poslem Božím k vám všem vyslaným...”} [Rozpoznání:158].

A Bůh jím zdokonalil náboženství; důkazem jsou slova Všemohoucího:

{...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا...}

{...Dnešního dne jsem pro vás dovršil vaše náboženství a naplnil nad vámi Své dobrodiní a zlíbilo se mi dát vám islám jako náboženství...} [Prostřený stůl: 3].

A důkazem jeho smrti jsou slova Všemohoucího:

{إِنَّكَ مَيِّتٌ وَإِنَّهُمْ مَيِّتُونَ 30 ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عِنْدَ رَبِّكُمْ تَخْتَصِمُونَ 31}

{Zajisté budeš jednou mrtev a i oni budou mrtví (30)}

a později, v den zmrtvýchvstání, před Pánem svým spor povedete. (31)} [Skupiny: 30-31].

A lidé, když zemřou, budou vzkříšeni, důkazem jsou slova Všemohoucího:

{مِنْهَا خَلَقْنَاكُمْ وَفِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى 55}

{Z ní jsme vás stvořili a do ní vás vrátíme a z ní vás vyjmeme i podruhé. (55)} [Táhá: 55], a slova Všemohoucího:

{وَاللَّهُ أَنْبَتُكُمْ مِنَ الْأَرْضِ نَبَاتًا 17 ثُمَّ يُعِيدُكُمْ فِيهَا وَيُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا 18}

{Bůh dal vám vyrůst ze země jako rostlinám, (17)}

potom vás do ní vrátí a posléze vás z ní vyvede znenadání. (18)} [Noe: 17-18].

A po vzkříšení budou zúčtováni a odplaceni za své skutky. Důkazem jsou slova Všemohoucího Boha:

{...لِيَجْزِيَ الَّذِينَ أَسَاءُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِيَ الَّذِينَ أَحْسَنُوا بِالْحُسْنَى}

{...aby mohl odměnit ty, kdož špatné páchali, a aby odměnil ty, kdož dobré konali, odměnou nejkrásnější} [Hvězda: 31].

A kdo prohlašuje vzkříšení za lež, dopustil se nevěry; důkazem jsou slova Všemohoucího:

{زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَنْ يُبْعَثُوا قُلْ بَلَىٰ وَرَبِّي لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِمَا عَمِلْتُمْ وَذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ 7}

{domnívají se ti, kdož jsou nevěřící, že nebudou vzkříšeni: Rci: „Ba naopak, při Pánu mém, budete vskutku vzkříšeni a potom budete poučeni o tom, co jste dělali. A to bude Bohu věcí velmi snadnou.“ (7)} [Vzájemné klamání: 7].

A Bůh vyslal všechny posly jako zvěstovatele radostných zpráv a varovatele; důkazem jsou slova Všemohoucího:

{رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِنَلَّا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ...}

{poslům, hlasatelům zvěsti radostné i varovatelům, aby lidé po jejich příchodu neměli výmluvy právoplatné proti Bohu...} [Ženy: 165].

A prvním z nich byl Noe (mír s ním).

A posledním z nich je Muhammad (ať mu Bůh žehná a dá mír); ten je pečetí proroků a po něm již žádný prorok nepřijde. Důkazem jsou slova Všemohoucího Boha:

{مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ...}

{A Muhammad není otcem žádného muže z vás, ale je poslem Božím a pečetí proroků...} [Spojenci: 40].

A důkazem toho, že prvním z nich byl Noe, jsou slova Všemohoucího:

{إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَمَا أَوْحَيْنَا إِلَى نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ...}

{A dali jsme ti vnuknutí, tak jako jsme je dali Noemovi a prorokům po něm...} [Ženy: 163].

A ke každému národu Bůh vyslal posla – od Noema po Muhammada – který jim přikazoval uctívat jediného Boha a zakazoval jim uctívání Tághúta. Důkazem jsou slova Všemohoucího:

{وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطُّغُوتَ...}

{A vyslali jsme již k národu každému posla, aby hlásal: „Boha uctívejte a Tághútovi se vyhýbejte!“ ...} [Včely: 36].

A Bůh nařídil všem služebníkům, aby se zřekli Tághúta (falešných božstev) a věřili v Boha.

Ibn al-Qajjim (ať se nad ním Bůh smiluje) řekl: „Význam slova at-tághút: to, čím služebník překročí svou mez – ať už se jedná o někoho uctívaného, následovaného, nebo poslouchaného.“

A těchto falešných božstev je mnoho a v jejich čele stojí pět: Iblís (necht' ho Bůh prokleje), ten, kdo je uctíván a je s tím spokojen, ten, kdo vyzývá lidi k uctívání sebe sama, ten, kdo si nárokuje něco ze znalosti nepoznatelného, a ten, kdo vládne a soudí podle něčeho jiného, než co seslal Bůh.

Důkazem jsou slova Všemohoucího:

﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطُّغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ
اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ (256)

{Nebudiž žádného donucování v náboženství! A již bylo jasně rozlišeno správné vedení od bloudění! Ten, kdo nevěří v Tághúta a věří v Boha, ten uchopil se rukojeti spolehlivé, jež nikdy se neutrhne. A Bůh je slyšící, vševědoucí. (256)} [Kráva: 256], A toto je význam „Není boha kromě Boha“ a v hadíthu stojí:

"رَأْسُ الْأَمْرِ: الْإِسْلَامُ، وَعَمُودُهُ: الصَّلَاةُ، وَذِرْوَةُ سَنَامِهِ: الْجِهَادُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ".

„Hlavou věci je islám a jejím pilířem je modlitba a vrcholem jejího hrbu je džihád na cestě Boží.“

A Bůh ví nejlépe.

Index

Tři základy a jejich důkazy.....	2
Tři základy a jejich důkazy.....	2
[První základ].....	5
[Druhý základ].....	11
[Třetí základ].....	17